

lek att framvisa, medan England har $3\frac{1}{3}$ Europarum, Ryssland $2\frac{1}{2}$ och Frankrike öfver ett helt.

Vi märka icke så klart denna Tysklands underlägsenhet därför att vi vanligen betrakta Europas karta ensam med moderländerna; där visar sig endast Ryssland omedelbart i sin öfverväldigande storlek. Om vi tänka till Frankrikes karta en abdomen mer än hälften så stor som den ryska, och till Englands en nästan dubbelt så stor, men till Tysklands endast $\frac{1}{6}$ däraf — då först få vi begrepp om de rätta proportionerna. Och detta är det rätta perspektivet. Det erkännes äfven från ententehåll, att världen "länge sedan upphört att vara enbart europeisk" (SETON-WATSON i *The war and democracy*); den har så äfven i den meningen, att den verkliga konkurrensen mellan makterna icke längre är stängd inom vår världsdels scen, utan omfattar hela planeten. Inför denna planetariska horisont, som är den verkliga för storpolitiken nu, krymper Tyskland i dimensionerna ned till en afgjort lägre rang t. o. m. än Frankrike.

Därnäst utvisar kartbilden en betänklig brist äfven i Tysklands rörelsefrihet. Det har visserligen ett företräde framför Ryssland i sin Nordsjösida; och sedan 1890 är Helgoland här icke längre "en engelsk boxarnäfve, för att icke säga en engelsk näsa, i Tysklands ansikte" (ЯСКН, *Deutschland im Orient*, 1913). Men senast den engelska ukasen af $\frac{5}{11}$, 1914 har visat,